

μέρος τὸν σπουδαστὴν καὶ τὸν ἠρώτησε μετ' ἐνδιαφέροντος.

— Τί, καὶ σεῖς εἴσθε μουσικός; — Ὅχι, ἐγὼ ἤθελα ν' ἀφιερωθῶ εἰς τὴν φιλολογίαν, ἀλλά...

— Ἀλλὰ τί; ...

Ὁ νεανίας ἐκίνησε θλιβερῶς τὴν κεφαλὴν καὶ ἔδειξε τὸν νεκρὸν.

— Καὶ τί θὰ κάμετε;... — Ὁ τὸν θάψω...

— Καὶ ἔπειτα; — Ἐπειτα ἀναχωρῶ διὰ τὸ χωρίον μου, πρὸς τὴν μητέρα μου.

Ἐν Γέσι, κατὰ Φεβρουάριον 1879. Π. Α. ΛΕΙΩΤΗΣ.

Περὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ

### ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Περὶ τοῦ: ποία ἦτο ἡ Ἀρχὴ εἰς ἣν ἀνῆκεν ἡ ἀνωτέρω ἐν σελ. 484 παρατεθεισα σφραγίς, τότε ἡ Ἀρχὴ αὕτη κατεστάθη, καὶ ποῖα, ἦσαν τὰ καθήκοντα, τὴν περὶ τούτων πληροφωρίαν ἔχομεν ἐκ τοῦ μέχρι τοῦδε ἐκδεδωμένου μέρους τῆς Συλλογῆς τῶν κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος ἐπισήμων πράξεων, ὑπὸ Α. Ζ. Μάρουκα, εἰς ἣν παραπέμπομεν τὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ ἔχη λεπτομερεστέρας εἰδήσεις. Ἡμεῖς δ' ἐν συνόψει ἀφηγοῦμεθα τὰ ἐξῆς.

Κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον τοῦ 1826 ἔτους συγκροτήθη ἐν Ἐπιδαύρῳ (τὸ δεύτερον) Γ' Ἐθνικὴ Συνέλευσις· ἐν ἐποχῇ δηλαδὴ κρισιμοτάτῃ διὰ τὸ ἔθνος ἐν γένει, καθόσον, πρὸς τοῖς ἄλλοις δυστυχήμασιν, ἐπέκειτο ὁ ἔσχατος τῶν κινδύνων καὶ εἰς τὸ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος προπύριον—τὸ ἠρωϊκὸν Μεσολόγγιον.

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει πραγμάτων ἡ Συνέλευσις ἔκρινε συμφέρον νὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας τῆς «ἕως τὸν Σεπτέμβριον ἢ καὶ πρότερον» καὶ νὰ προκαλέσῃ ὅλους τοὺς κατοίκους «νὰ τρέξω» εἰς τὰ ὄπλα, ἐπεὶ δὲ ὁ κίνδυνος παρρησιάζεσθαι μέγας· ἀντὶ δὲ τῆς ἄχρι τότε καθισταμένης Διοικήσεως ἐκ δύο σωμάτων—Βουλευτικοῦ καὶ Ἐκτελεστικοῦ—κατέστησε Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, ἐνδεκαμελῆ: «διὰ νὰ κυβερνᾷ κατὰ πολιτικὰ καὶ τὰ πολεμικὰ μὲ περισσότερα ἠδραστηριότητα»· ἅμα δὲ καὶ συγχρόνως κατέστησεν ἑτέραν ἐκ δεκατριῶν μελῶν ἐπιτροπὴν ὀνομασθεῖσαν Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως καὶ ἀνέβηκεν εἰς αὐτήν, πρὸς τοῖς ἄλλοις, κύριον καθῆκον καὶ χρέος, τὸ νὰ συνεννοηται μετὰ τοῦ τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβους τῆς Ἀγγλίας Κ. Κάννιγγ, καὶ ἐνεργήσῃ δι' αὐτοῦ τὴν διαπραγματεύσειν εἰρήνης μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πύλης, θεμελιώδη βᾶσιν ἔχουσαν τὸ νὰ μὴ ζήσωσιν εἰς τὸ ἐξῆς οἱ Ἕλληνες ὑπὸ τοὺς Τούρκους, καὶ «νὰ μὴ ἀποκοπῇ ἀπὸ τὴν ὀλομέλειαν τῆς Ἑλλάδος κἀνὲν τῶν μερῶν κατὰ ὅποια ἐπίασαν τὰ ὄπλα, ἔλαμν ὀυσίας, καὶ ἔχυσαν αἷματα ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας»· ἐν δ' ἀποτυχίᾳ τῆς διὰ τοῦ εἰρημένου Πρέσβους διαπραγματεύσεως, «νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν βοή-

θειαν εἴτα γενικῶς ἀπὸ ὅλας τὰς Δυνάμεις τῆς Εὐρώπης, εἴτε μερικῶς, καθὼς ἡ περίστασις τῆ ὑπαγορεύσῃ». — Νὰ προσλάβῃ κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν Γενικὸν Γραμματέα, «προσυπογραφόμενον εἰς ὅλα τὰ ἐγγράφα τῆς, ἅτινα θέλουσιν ὑπογράφεσθαι ὑπὸ πάντων, ἢ ὑπὸ τῶν δύο τρίτων, τῶν μελετῶν αὐτῆς καὶ σφραγιζέσθαι διὰ τῆς σφραγίδος τῆς» καὶ—Νὰ κρατῇ ἀκριβῆ ἔκθεσιν τῶν πρακτικῶν τῆς, διὰ νὰ δώσῃ λόγον τῶν πράξεων τῆς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν».

Τὰ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐκλεχθέντα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἦσαν: ἐκ μὲν τῆς Πελοποννήσου· ὁ Πατρῶν Γερμανός, Πανούτζος Νοταρᾶς, Ἀναγνώστης Κοπανίτσας, Ἀναστάσιος Λόντος καὶ Γ. Δαρειώτης. Ἐκ δὲ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος· ὁ Ἀρτῆς Πορφύριος, Σπυρίδων Καλογερόπουλος καὶ Γ. Αἰνιάν· ἐκ τῶν ναυτικῶν νήσων· ὁ Βασιλείος Ν. Μπουδούρης, Γεώργιος Μπούκουρης καὶ Νικόλαος Ι. Βελισσάριος. Ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, ὁ Ἐμμαν. Ξένος, καὶ ἐκ τῆς Κρήτης, ὁ Ν. Ρενιέρης. Γενικὸν δὲ γραμματέα τῆς προσέλαβε κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν ἡ Ἐπιτροπὴ τὸν Χ. Κλονάση. (βλ. τόμ. Δ', σελ. 68-69, 74-75, 79-80, 90-98, 132 καὶ ἐπομ. —Τόμ. Ε', 10-11, 21-22.)

Μετὰ παρέλευσιν ἐννέα περιόπου μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, συνήλθον οἱ τὴν ἐν Τροιζῆνι Γ' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν συγκροτήσαντες Πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους· «Ἐν τῇ Γ' τῶν προκαταρκτικῶν συνεδριάσεων τῶν (τῇ 16 Φεβρουαρίου 1827) ἀπεφάσισαν τὴν ἀπὸ πάσης περαιτέρω ἐνεργείας παύσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως, καὶ προσεκάλεσαν αὐτὴν νὰ μεταβῇ ἔνθα συνεδριάξῃ, συνεπιφέρουσα ὅλα τὰ πρακτικὰ τῆς πρὸς δὲ καὶ τὴν σφραγίδα διὰ νὰ δώσῃ λόγον τῶν πράξεων τῆς.» Τὴν παῦσιν τῆς δὲ ἐγνωσποίησαν καὶ εἰς τὸ μνημονευθέντα Κ. Πρέσβυν τῆς Ἀγγλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρακαλέσαντες τον ν' ἀπευθύνεται τοῦ λοιποῦ πρὸς αὐτὴν τὴν Συνέλευσιν (τόμ. ς', σελ. 82, 84, 85 σημ. 1, 86-91 καὶ τόμ. Ζ', σελ. 153-155 σημ. 1.)

Τοιοῦτον εἶν' ἐν συνόψει τὸ ἱστορικὸν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως, τῆς σφραγίδος τῆς ὁποίας παρεθέσαμεν τὸν τύπον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Ἰουλίου 1879. Α. Ζ. Μ.

### ΑΝΕΜΟΚΙΝΗΤΟΙ ΥΑΡΑΝΤΑΙΑΙ

Πρὸ εἰκοσι σχεδὸν ἐτῶν εἰσὶν ἐν χρήσει μηχανήματα διὰ τοῦ ἀνέμου κινητὰ πρὸς κίνησιν τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν ὑδραντλιῶν. Ἐνεκα ὁμῶς τῆς μεγάλης αὐτῶν ἀξίας, καὶ τοῦ ἀτελοῦς αὐτῶν μηχανισμοῦ, ἡ χρῆσις αὐτῶν ἦτο κατ' ἀρχὰς περιωρισμένη.

Πρὸ πέντε ἐτῶν αἱ ἀνεμοκίνητοι αὐταὶ μηχαναὶ ἐτελειοποιήθησαν τὰ μέγιστα. Γενόμεναι δὲ ἀπλούστεραι καὶ στερεώτεραι, πρὸς δὲ τούτοις καὶ εὐθηρότεραι κατὰ τὴν ἀξίαν, διεδοθήσαν οὐ

μόνον γενικῶς ἐν Εὐρώπῃ, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀμερικῇ. Διατρίβων πέρυσιν ἐν Γερμανίᾳ, εἶδον ἐν χρείσει τὰς μηχανὰς ταύτας εἰς ὄλιγας ἀνύδρους καὶ ξηρὰς χώρας, ἐθαύμασα δὲ πῶς μετεβλήθη τὸ πρότερον ξηρὸν καὶ γυμνὸν ἀμυῶδες ἔδαφος, ἐφ' οὗ τανῦν ὑπάρχει ἄφθονος καὶ ζωηρὰ βλάστησις, ἣν θεωρῶν τις οὐδ' ὀλίγως ὑποθέτει ὅτι εὕρεσκειται ἐπὶ ἀνύδρου χώρας.

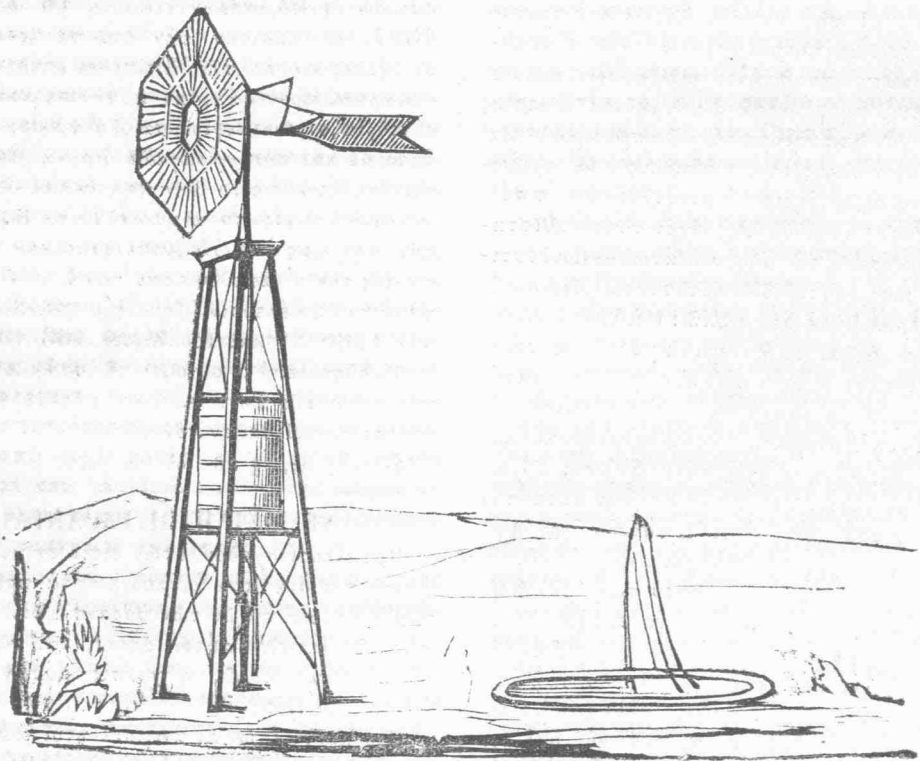
Ἐνταῦθα περιγράφω μίαν τοιαύτην ἀνεμοκίνητον μηχανήν, ἐκ τῶν πολλῶν εἰδῶν, ἅτινα κατασκευάζουσι τὰ ἐν Εὐρώπῃ μηχανουργεῖα.

Ἐν φρέατι, ἐνίοτε 20 μέτρων βάθους, ὑπάρχει κατασκευάσμα ἐκ ξύλου ἢ σιδήρου πρὸς στήριξιν τῆς ἐπὶ τοῦ ἄνω αὐτοῦ ἄκρου εὐρισκομένης ἀνεμοκινήτου πτέρυγος. Ἡ πτέρυξ δὲ αὕτη δὲν σρέφεται μόνον κατὰ τὴν ἐκάστοτε πνοὴν τοῦ ἀνέμου, ἀλλὰ τὰ τμήματα αὐτῆς ἀνοίγονται μὲν ὅταν τὸ ρεῦμα τοῦ ἀέρος εἶνε ἀσθενές, συγκλείονται δὲ κατὰ μικρὸν ὅταν εἶνε ἢ καθόσον γίνεται ἰσχυρότερον. Ἡ τελευταία αὕτη ιδιότης εἶνε ἡ σπουδαιοτάτη τελειοποίησις τοῦ μηχανήματος, διότι δι' αὐτῆς κατορθοῦται σύμμετρος κίνησις τῆς ἀντλίας, ἥτις ὑπάρχει ὀλίγα μέτρα ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος τοῦ φρέατος, ὅπως δι' αὐτῆς μετοχγευθῆ ἀπὸ τοῦ βάθους τὸ ὕδωρ εἰς ἐτέραν μικρὰν συναγωγὴν ἢ δεξαμενὴν κειμένην ἄνω τοῦ στομίου τοῦ φρέατος. Ἡ δεξαμενὴ δὲ αὕτη κεῖται ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης ὅτε

μὲν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὅτε δὲ πολὺ ὑπεράνω αὐτοῦ. Κατὰ τὴν τελευταίαν δὲ ταύτην περίπτωσιν κατασκευάζονται καὶ πίδακες ἢ προσχομίζονται σωλῆνες ἐλαστικοὶ δ' ὧν καταρράντιζονται τὰ δένδρα δίκην βροχῆς.

Ἐλθωμεν νῦν καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὁ ἐξεργόμενος τῆς πόλεως ταύτης καὶ θαυμάζων τὰς ὠραίας μορφὰς τῶν ὀρέων, αἵτινες παρέχουσιν ἡμῖν ὄλας τὰς ἀποχρώσεις τοῦ φωτός, ἰδίως δὲ κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, χαίρει τὰ μέγιστα ἐνδομύχως διὰ τὰ δῶρα ταῦτα τῆς φύσεως. Ἀλλὰ πόσω ἤθελεν εἶναι χαριέστερον, ἐὰν ἐπὶ τῆς πρὸς τὸν Ὑμηττὸν ἀγοῦσης εὕρισκέ τις καὶ ἄλλας ὁάσεις ὁμοίας π. χ. πρὸς τὴν τοῦ κ. Παυλίδου! Πείθεται τις ἀκουσίως ὅτι εἶνε δυνατόν οἱ γυμνοὶ καὶ ξηροὶ ἄγροὶ περὶ τὰς Ἀθήνας διὰ τῶν ἄνω ἀνεμοκινήτων μηχανῶν νὰ μεταβληθῶσι σχεδὸν ἀκόπως καὶ ἐν βραχεῖ χρόνῳ εἰς παραδείσους ῥέοντας μέλι καὶ γάλα. Ὁ ἰδὼν τὰς ὠραίας δενδρόστοιχίας τῶν ἀπὸ τοῦ Schönbrunn πρὸς τὸ Saxenburg, θὰ πεισθῆ ὅτι καὶ ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ βαδίζωμεν ἐν πυκνῇ σκιᾷ καὶ ἐν ὁδοῖς ἐστερημέναις ὄλιγως κονιορτοῦ ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ, ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Κηφισσιάν καὶ ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Φάληρον κτλ., ἐὰν ἐν ἀποστάσει 300-400 μέτρων θέσωμεν εἰς ἐνέργειαν τὰς ἄνω μνησθείσας ἀνεμοκινήτους μηχανὰς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Ἰουλίου 1879. Ε. ΤΕΙΧΑΛΕΡ.



Ἀνεμοκίνητος ὕδραντλία.

## ΠΩΛΗΣΙΣ ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

Εἰς τινὰς ἀγοράς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μεταξὺ τῶν πωλούντων σιδηρικά, κομβολόγια, καπνοσύριγγας, δένδρα, ἄνθη, ὀπωρικά, πτηνὰ καὶ ὑφάσματα, βλέπει τις ἀραδιασμένους ὑπὸ σκηναῖς αὐτοσχέδιους καὶ τοὺς ἀναφορογράφους, οἱ ὅποιοι, καθήμενοι σταυροποδητὴ ἐπὶ μιᾷ χαμαιζήλου ψιάθου, χωρὶς ἄλλου τινὸς ἐπίπλου, παρὰ τὸ ἀριστερὸν αὐτῶν γόνυ ἀντὶ τραπέζης καὶ ἐνὸς μικροῦ μπες-ταχτά, πωλοῦσιν ὄχι μόνον ἀναφοράς, ἀλλὰ καὶ ἐπιστολάς ἐτοίμους! (χαζίρ-μεκτούμπ), τῶν ὁποίων δὲν λείπει εἰμὴ μόνον ἡ ὑπογραφή, ἡ ἐπιγραφή καὶ ἡ ἡμερομηνία· τὰ δὲ ἄλλα περιστατικά εἶνε σχεδὸν πάντοτε γνωστά, ἢ υἱὸς γράφων πρὸς τὸν πατέρα του ὅτι εὐδωδῶθη καὶ ὑγιαίνει, ἢ σύζυγος στέλλων πρὸς τὴν γυναῖκά του τὸ προῖον τῶν κόπων του, ἢ φίλος ἐρευνῶν τὰ περὶ τῆς ὑγείας τοῦ φίλου του κτλ.

Σ. Δ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ.

## ΔΙΚΗ ΠΕΣΟΥΣΑ ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ

Κατ' αὐτὰς μέλλει νὰ ἐκδικασθῇ ἓν τιμὴ πόλει τῆς Γαλλίας δίκη περιεργωτάτη καὶ ἰκανῶς διασκεδαστική.

Χωρικός τις εἶδε πεσόντα ἐξ οὐρανοῦ ἀερόλιθον. Συνελθὼν μετ' οὐ πολλὴν ὥραν ἐκ τοῦ τρόμου τοῦ ἐξῆλθεν εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ἀερόλιθου, ὃν καὶ εὐρὼν ἐπώλησεν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς πόλεως ἀντὶ διακοσίων φράγκων. Γενομένου τοῦ πράγματος γνωστοῦ, ἡ ἰδιοκτῆτρια τοῦ ἀγροῦ εἰς ὃν κατέπεσεν ὁ ἀερόλιθος, ἀπῆλθε δικαστικῶς παρὰ τοῦ χωρικοῦ ἢ τὸν ἀερόλιθον ἢ δεκακισχιλίων φράγκων ἀποζημιώσιν. Ὁ χωρικός καταδικωμένος ὑπὸ τῆς γυναικὸς καταφεύγει εἰς τὸ Μουσεῖον, ὅπερ καταφεύγει καὶ αὐτὸ εἰς τὸ Μουσεῖον τῶν Παρισίων, ὅπερ διὰ τοῦ ἐπιφανοῦς καθηγητοῦ Δαῦβραὶ ἀποκρίνεται ὅτι ἡ συνήθης τιμὴ τῶν ἀερόλιθων εἶνε διακόσια πεντήκοντα μόνον φράγκα.

Κυρία Σ\*

## ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Θ'

Τῆς ΚΥΡΙΑΣ Χ\*\*—ΕΙΣ ΑΓΚΕΡΝΗΝ. (iv Ἐλευσίνα).

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 25 Ἰουλίου 1879.

Ἡ κωμικοτραγικὴ μου διήγησις τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος τοσοῦτον ἐξετάθη, ὡς εἶδες, καὶ τοσαύτας ἔλαβε διαστάσεις, κατὰ τὴν φράσιν κοινοβουλευτικοῦ τινος ῥήτορος, ὥστε μ' ἐμπόδισε νὰ ἐκκαθαρίσω μαζὺ σου τὸν ἐβδομαδιαῖόν μου λογαριασμόν, καὶ μ' ἀφῆκε μάλιστα ὑπὸ τὸ βᾶρος καθυστερούντων, ἅτινα σπεύδω νὰ πληρῶσω σήμερον, μὴ θέλουσα νὰ μιμηθῶ κατὰ τοῦτο τοὺς μάλλον φορολογουμένους εὐδαίμονος τινος χώρας, ὧν αἱ πρὸς τὸ δημόσιον ταμείον ὀφείλαι ἀναβαίνουνσι μέχρι σήμερον εἰς τὸ ἀσήμαντον ποσὸν τῶν ἐβδομήκοντα περίπου. . . ἑκατομμυρίων.

Καὶ ἐν πρώτοις λοιπὸν ἄς σοῦ ἀναφέρω τὴν συναυλίαν Frigeri, τὴν ὁποίαν ἀπηλάυσαμεν πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν ἐν Φαλήρῳ. Δὲν ἐνθυμοῦμαι τόρξ, τίς μοχθηρὸς μουσικολόγος ἔγραψέ ποτε, ὅτι ἡ μουσικὴ κατήντησε σήμερον θορύβος τις ἰκανῶς δυσάρεστος, διαφέρων παντὸς οἰουδήποτε ἄλλου θορύβου κατὰ τοῦτο καὶ μόνον, ὅτι πληρώνεται ἀκριβότερα. Ἄγνοῶ, ποία μουσικὴ ἀκρόασις προῦκάλεσε τὸν φοβερὸν αὐτὸν ἀφορισμὸν τοῦ κριτικοῦ ἐκείνου· ὑποθέτω ὅμως, ὅτι θὰ ἦτο πρώτη τούλῃσιτον ἐξαδέλφη, ἂν ὄχι καὶ ἀδελφὴ, τῆς μοναδικῆς συναυλίας, τὴν ὁποίαν μᾶς προσέφεραν ἡ ἐν Ἀθήναις ἐπιδημος ἰταλὶς αἰοδός. Αἱ Ἀθῆναι, βλέπεις, ἐξομοιοῦνται ὁλονὲν πρὸς τὰ μεγάλα κέντρα τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ. Ἀφοῦ ἀπέκτησαν operette bouffe, ὡς οἱ Παρίσιοι, καὶ season ὡς τὸ Λονδίνον καὶ Damenorchester ὡς ἡ Βιέννα, ἤρχισαν ἀπὸ τινος ν' ἀποκτῶσι καὶ μουσουργοὺς ἐπιδήμους, οἵτινες φέρουσιν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸν πλάνητα πόδα των εἰς τὴν κλασικὴν χώραν τῶν ἰωραίων τεχνῶν, θηρεύοντες μὲν ἴσως καὶ αὐτοὶ τὰ φειδωλὰ κέρματα τῶν Ἀθηναίων, ὡς οἱ δεκαετῆς ἀλλῆται φορμιγκταὶ τῆς Μεσσήνης καὶ τοῦ Τράνι, ἀλλὰ ποθοῦντες ἰδίως νὰ προσθέσωσι κλάδον ἐλαίας Ἀττικῆς εἰς τοὺς λοιπούς των στεφάνους. Ἡμεῖς δέ, ἄνθρωποι πρακτικοί, φειδόμεθα μὲν τῶν κερμάτων, ὅσο καὶ ἂν ἐξεχειλισαν ἐσχάτως ἐν Ἑλλάδι αἱ χάλκιναι εἰκόνες τοῦ βασιλέως ἡμῶν, ἀφειδοῦμεν ὅμως στεφάνων καὶ πανηγυρισμῶν, διότι. . . die kosten ja nichts, ὡς λέγουσιν οἱ πολὺ ἡμῶν πρακτικώτεροι γερμανοί. Οὕτω θ' ἀνέγνωσας βέβαια εἰς τῆς ἀθηναϊκᾶς ἐφημερίδας, τὰς ὁποίας σοῦ ἐκόμισε τὸ παρελθὸν ταχυδρομεῖον, τοὺς θριαμβοὺς τῆς ἰταλίδος ψαλτρίας, ἀλλὰ θὰ παρετήρησας συνάμα, ὅτι τῶν θριαμβῶν αὐτῶν πολὺ ἄραιοι ὑπῆρξαν οἱ μάρτυρες. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπῆρξα δυστυχῶς καὶ ἐγώ· τὸ δὲ μαρτύριόν μου διήρκεσε δύο περίπου ὥρας. Εὐτυχῶς ὅμως «ὁ τιτρώσκων καὶ πάλιν ἰάσεται», λέγει ἡ γραφή. Τὸ μαρτύριόν μου εἶχεν ἐν ἑαυτῷ καὶ τὴν θεραπείαν του. Ἡ φωνὴ τῆς K. Frigeri ἦτο τοσοῦτον μετριοφρόνως ὀλίγη καὶ τοσοῦτον δειλῶς οἰκονομικῆ, οἱ δὲ συμπαραστατοῦντες αὐτῇ μουσουργοὶ τοσοῦτον συμπαιῶς εἶχον ἀποσυρθῆ εἰς τὰ μύχια βαθῆ τῆς φαληρικῆς σκηναῖς, ἵνα μὴ καταστήσωσι φαίνεται προδηλοτέραν διὰ τῆς παραβολῆς τὴν φωνητικὴν ἀνέχειαν τῆς ψαλτρίας, ὥστε ἡ ὅλη συναυλία δὲν ὑπερέβη τὴν εὐάρεστον διαπασῶν ὑποκώφου τινος μορμουρισμοῦ, συγχεομένου μυστηριωδῶς πρὸς τὸν ἤρεμον φλοῖσθον τῶν ἐπὶ τῶν ἄμμων τοῦ Φαλήρου ἐκπνεόντων κυμάτων. Ἐβλέπομεν τὴν αἰοδὸν ἀνοίγουσαν τὰ χεῖλη καὶ χειρονομοῦσαν μετὰ πάθους πολλοῦ, ἐβλέπομεν τοὺς μουσικοὺς σύροντας εὐσυνειδήτως τὰ τόξα των ἐπὶ τῶν χορδῶν, ἀλ-